

Aan de Voorzitter en de leden van de
Tijdelijke Commissie Subsidiariteitstoets
Van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Briefnummer
06/10.695/07-002/vEA/Gau

Den Haag
23 maart 2007

Onderwerp
Subsidiariteitstoets inzake Mededeling
'Verbetering van de arbeidskwaliteit en
-productiviteit: communautaire strategie
2007-2012 voor de gezondheid en
veiligheid op het werk'

Telefoonnummer
070 349 02 23
E-mail
embdenandres@vno-ncw.nl

Weledelgestrengede dames en heren,

Uw commissie zal een subsidiariteits- en proportionaliteitstoets uitvoeren op de Europese Strategie voor veiligheid en gezondheid op het werk 2007-2012. VNO-NCW en MKB-Nederland willen hierbij graag hun oordeel over dit dossier onder uw aandacht brengen.

Inleiding

Naar het oordeel van VNO-NCW en MKB-Nederland is sociale wetgeving in beginsel een zaak van de individuele lidstaten van de EU. Alleen als essentiële Europese doelstellingen niet (voldoende) door de lidstaten zelf kunnen worden verwezenlijkt, in het bijzonder vanwege Europees brede grensoverschrijdende problemen, kan een wetgevend optreden van de Europese overheid gerechtvaardigd zijn. Artikel 137 EG-Verdrag biedt daartoe zonodig de ruimte. Op het gebied van arbeidsomstandigheden heeft de Europese overheid in het verleden veelvuldig van deze mogelijkheid gebruik gemaakt. Dit heeft onder meer geleid tot de vaststelling van de Kaderrichtlijn voor de veiligheid en gezondheidsbescherming op het werk (89/391/EEG) en meer dan twintig uitwerkingsrichtlijnen. Tegen deze achtergrond volgt hieronder een (beperkte) beoordeling van de mededeling inzake de communautaire strategie 2007-2012 voor de gezondheid en veiligheid op het werk, waarbij de nadruk ligt op de subsidiariteits- en proportionaliteitsvraag.

Subsidiariteit

De voorstellen van de Europese Commissie voor de periode 2007-2012 hebben vooral betrekking op het verbeteren van de uitvoering van

communautaire wetgeving in de lidstaten en het realiseren van de communautaire doelstellingen op het gebied van veiligheid en gezondheid in de praktijk. Met uitzondering van hetgeen hierna wordt vermeld, levert dit geen strijd op met het subsidiariteitsbeginsel.

Naar het oordeel van VNO-NCW en MKB-Nederland doet zich in dit Commissiedocument wel een probleem voor met betrekking tot de zogenoemde horizontale subsidiariteit. Op een tweetal punten (hoofdstuk 6.2 en 7.2) verzoekt de Commissie de sociale partners bepaalde initiatieven te ontplooiën en geeft daarvoor ook (richtinggevende) aanwijzingen. Dat ook de rol van de (Europese) sociale dialoog wordt erkend ter verbetering van de veiligheid en gezondheid van werknemers is een goede zaak. De autonomie van de sociale partners is echter in het geding wanneer de Commissie aanwijzingen geeft voor de uitkomst hiervan.

Proportionaliteit

In deze Mededeling wordt –onder meer– als doelstelling voorgesteld om het rechtskader op het terrein van veiligheid en gezondheid aan de ontwikkelingen op de arbeidsmarkt aan te passen en dit, in het bijzonder met het oog op het MKB, te vereenvoudigen. Ook wordt gewag gemaakt van aanpassing van het wettelijk kader waarbij rekening zal worden gehouden met beginselen van samenhangende, eenvoudige en doeltreffende wetgeving en het doel van de Gemeenschap om de administratieve belasting van bedrijven te verminderen. In dat kader wordt verwezen naar een tweetal Mededelingen van de Commissie uit 2005. Het verheugt VNO-NCW en MKB-Nederland dat ook in de onderhavige Mededeling van de Commissie aandacht is voor vereenvoudiging van regelgeving en vermindering van administratieve lasten van bedrijven. Het is echter een omissie dat niet verwezen wordt naar de zeer recent uitgebrachte Mededeling¹, waarin de Commissie aankondigt onderzoek te gaan doen naar de administratieve verplichtingen van een groot aantal Europese wetgevende instrumenten, waaronder een tweetal richtlijnen op het gebied van veiligheid en gezondheid.

Naar het oordeel van VNO-NCW en MKB-Nederland is het voorts een gemiste kans dat de Commissie in deze meerjarige strategie geen verdergaande voornemens heeft opgenomen tot vereenvoudiging van de Europese regelgeving op het onderhavige terrein. In dit kader wordt verwezen naar het (unanieme) voorstel van de SER² tot wijziging van het Europees regelgevingskader op het terrein van arbeidsomstandigheden. De SER pleit daarbij voor een onderverdeling in een publiek en een privaat domein. In het publieke domein zouden concrete en heldere doelvoorschriften met daaraan gekoppelde gezondheidkundige of veiligheidkundige grenswaarden moeten

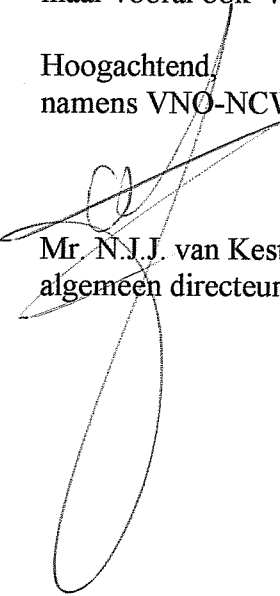
¹ Actieprogramma voor de vermindering van de administratieve lasten in de Europese Unie, COM (2007)23.

² SER-advies Evaluatie Arbowet 1998 (2005/09).

worden opgenomen. In het private domein kunnen dan (op sector-of bedrijfsniveau) afspraken worden gemaakt over de wijze waarop aan de doelvoorschriften wordt voldaan. Een dergelijke benadering resulteert in een gelijke bescherming voor alle (Europese) werknemers, terwijl ten aanzien van de in te zetten middelen om aan de publieke normen te voldoen, rekening kan worden gehouden met nationale en sectorale verschillen.

Tenslotte wordt uw aandacht gevraagd voor het voorstel van de Commissie voor een Verordening die onder andere tot doel heeft de methodologieën voor de Europese statistieken inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten te consolideren en een stelselmatige overdracht van deze administratieve gegevens van de lidstaten aan de Commissie te garanderen (hoofdstuk 8). Dit voorstel tot wettelijk verplichte rapportages over ongevallen en beroepsziekten zal naar verwachting leiden tot een aanzienlijke administratieve lastenverzwaring, niet alleen voor de Nederlandse overheid maar vooral ook voor het bedrijfsleven in Nederland.

Hoogachtend,
namens VNO-NCW en MKB-Nederland

Mr. N.J.J. van Kesteren
algemeen directeur